

mirú in da se nas je že prejela ona kužna bolezen, katera tako grozno mori nas Slovence. Milostiva gospa, oprostite mi, da sem se tudi čudila Vam, ker ste vsprejeli oni spis, namreč spis gč. Vande, ali da bi ga bili vsaj opilili po svoje.

Toda Vandí ni še njen odgovor dovolj, zdaj nadaljuje še »Poslano«, na njeno »poslano« zopet odgovor v »Edinosti«, kar kaže, da bode stvar nadaljevala. Da se je gč. Vanda spodtikala nad onim srečanjem v kupeju, se mi tudi ne zdi prav, saj je bilo videti, da je le šala, ki pa ni bila na pravem mestu v »Edinosti.« Gospa Danica gotovo ni mislila, kake nasledke bode imel njen spis.

Govorilo se je pred par večeri v večjej družbi o najnovejši debati, kar vsklikne nek gospod: »Gospoda moja! čudite se raje temu, da so mogle sploh ženske toliko časa vstrajati brez prepira!« »Glejte no, saj res«, pripomnim jaz, čuditi se je res, ko imamo v gospodih tako izvrstne vzglede«. S tem seveda ni bilo še konca zabavljanju, a branila sem se junaško. — Želela bi pa iz srca kakor tudi Vi, milostiva gospa, da bi bil kmalu konec tej nevihti, ker sedaj je že začela padati predebela toča in ta nas lahko pogubi*). Za to pa Vas prav lepo prosim, streljajte Vi v oblake, da se ti razprše ter se pokaže nad nami jasno nebò, kakor je bilo do sedaj. V to pomozí Bog!

Zahvaljevaje Vas, milostiva gospa, da ste vsprejeli moje pismo, klanja se Vam preudana

Anka.

Upa zvezde.

Upa zvezde zlate —
kaj se mi smehljáte
raz nebo prijazno? —

Raje v srce moje
vlijte žare svoje, ...
vlijte mi utehe!...

A če tu na sveti
ni mi dano zreti +
vas v radósti, sreči...

Pa oj zvezde zlate,
saj mi zamigljate
lepše na gomilo?...

Zagorska.

*) Ker se tudi meni zdi dovolj te debate, naj jej bode konec s tem - le dobro mislečim pismom. (Op. ured.)